HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

19 decembrie 2018 *

„Trimitere preliminară – Agricultură – Regulamentul (CE) nr. 510/2006 – Articolul 4 alineatul (2) litera (e) – Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 – Articolul 7 alineatul (1) litera (e) – Protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine – Cerere de modificare a caietului de sarcini – Șuncă provenită din regiunea Pădurea Neagră, Germania («Schwarzwälder Schinken») – Clauze privind ambalarea în regiunea de producție – Aplicabilitatea Regulamentului (CE) nr. 510/2006 sau a Regulamentului (UE) nr. 1151/2012”

În cauza C-367/17,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Bundespatentgericht (Curtea Federală pentru Brevete, Germania), prin decizia din 18 mai 2017, primită de Curte la 13 iunie 2017, în procedura

S

împotriva

EA,

EB,

EC,

CURTEA (Camera întâi),

compusă din doamna R. Silva de Lapuerta, vicepreședintă, îndeplinind funcția de președinte al Camerei întâi, și domnii J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, C. G. Fernlund și S. Rodin (raportor), judecători,

avocat general: H. Saugmandsgaard Øe,

grefier: C. Strömholm, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 17 mai 2018,

luând în considerare observațiile prezentate:

– pentru S, de J. Schwarze și de U. Gruler, Rechtsanwalt;

– pentru EC, de K. Sandberg și de V. Schoene, Rechtsanwälte;

– pentru guvernul austriac, de G. Eberhard, în calitate de agent;

* Limba de procedură: germana.

– pentru Comisia Europeană, de B. Eggers, de B. Hofstötter, de I. Naglis și de D. Bianchi, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea Regulamentului (CE) nr. 510/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare (JO 2006, L 93, p. 12, Ediție specială, 03/vol. 71, p. 114), precum și a Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO 2012, L 343, p. 1).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între S, o asociație, pe de o parte, și EA, EB și EC, pe de altă parte, în legătură cu o decizie prin care Deutsches Patent- und Markenamt (Oficiul German pentru Brevete și Mărci, denumit în continuare „DPMA”) a respins cererea formulată de S prin care se urmărea modificarea caietului de sarcini aferent indicației geografice protejate (denumită în continuare „IGP”) „Schwarzwälder Schinken” (șuncă de Pădurea Neagră), în măsura în care această modificare privește indicațiile referitoare la feliere și la ambalare.

Cadrul juridic

3 Articolul 4 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul nr. 510/2006 prevede:

„Caietul de sarcini cuprinde cel puțin elementele următoare:

[…]

(e) descrierea metodei de obținere a produsului agricol sau alimentar și, după caz, metodele locale, autentice și invariabile, precum și elementele legate de ambalare, atunci când grupul solicitant în sensul articolului 5 alineatul (1) stabilește și prezintă motivele pentru care ambalarea trebuie să aibă loc în aria geografică delimitată în scopul de a păstra calitatea, a garanta originea sau a asigura controlul.”

4 Articolul 5 alineatul (1) primul și al doilea paragraf din acest regulament prevede:

„Numai un grup poate fi abilitat să depună o cerere de înregistrare.

În sensul prezentului articol, prin «grup» se înțelege orice asociere, indiferent de forma sau componența sa juridică, de producători sau operatori interesați de același produs agricol sau alimentar. La acest grup pot participa și alte părți interesate. O persoană fizică sau juridică poate fi asimilată acestui grup în conformitate cu normele speciale prevăzute la articolul 16 litera (c).”

5 Articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 1898/2006 al Comisiei din 14 decembrie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului nr. 510/2006 (JO 2006, L 369, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 80, p. 214) prevede:

„În cazul în care grupul solicitant precizează în caietul de sarcini că ambalarea produsului agricol sau a produsului alimentar, prevăzută la articolul 4 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006, trebuie să aibă loc în aria geografică delimitată, grupul respectiv trebuie să justifice pentru produsul în cauză aceste restricții privind libera circulație a mărfurilor și libera prestare a serviciilor."

6 Regulamentul nr. 510/2006 a fost abrogat și înlocuit, cu efect de la 3 ianuarie 2013, prin Regulamentul nr. 1151/2012.

7 Articolul 7 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 1151/2012 are următorul cuprins:

„(1) O denumire de origine protejată sau o [IGP] trebuie să fie conformă cu un caiet de sarcini care să includă cel puțin:

[…]

(e) descrierea metodei de obținere a produsului și, după caz, a metodelor locale autentice și invariabile, precum și a informațiilor legate de ambalare, atunci când grupul solicitant stabilește și oferă o justificare suficientă, specifică produsului, pentru care ambalarea trebuie să aibă loc în zona geografică delimitată în scopul de a păstra calitatea, de a garanta originea sau de a asigura controlul, ținând seama de legislația Uniunii, în special de legislația privind libera circulație a mărfurilor și libera furnizare a serviciilor."

Situația de fapt din litigiul principal și întrebările preliminare

8 La cererea S, denumirea „Schwarzwälder Schinken" a fost înregistrată de la 25 ianuarie 1997 ca IGP.

9 Prin cererea formulată la 23 martie 2005, S a solicitat DPMA o serie de modificări ale caietului de sarcini al IGP „Schwarzwälder Schinken", conform articolului 9 din Regulamentul (CEE) nr. 2081/92 al Consiliului din 14 iulie 1992 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare (JO 1992, L 208, p. 1).

10 În vederea examinării acestei cereri de modificare, Secția mărci 3.2 a DPMA a primit avize de la organisme specializate și interesate.

11 Ca urmare a recepționării avizelor în discuție, prin memoriul din 13 februarie 2007, primit de DPMA la 15 februarie 2007, S, luând în considerare aceste avize, a prezentat o nouă cerere de modificare a caietului de sarcini.

12 Împotriva acestei cereri au fost formulate trei opoziții, dintre care una de către EC, care a depus observații în prezenta procedură. EC este un mare distribuitor de produse pe bază de carne care procedează în prezent la felierea și ambalarea „Schwarzwälder Schinken" în afara regiunii de producție.

13 Prin decizia din 5 decembrie 2008, DPMA a respins cererea de modificare a caietului de sarcini în măsura în care aceasta privește indicațiile referitoare la feliere și la ambalare, pentru motivul că cererea menționată nu respecta dispozițiile Regulamentului nr. 510/2006.

14 S a formulat o cale de atac prin care urmărea modificarea părții din decizia DPMA prin care se respingea cererea de modificare menționată.

15 Prin hotărârea din 13 octombrie 2011, Bundespatentgericht (Curtea Federală pentru Brevete, Germania) a anulat decizia DPMA și a statuat că cererea de modificare a caietului de sarcini respecta cerințele prevăzute de Regulamentul nr. 510/2006.

16 EC a declarat recurs împotriva acestei hotărâri la Bundesgerichtshof (Curtea Federală de Justiție, Germania).

17 Prin ordonanța din 3 aprilie 2014, Bundesgerichtshof (Curtea Federală de Justiție) a anulat decizia instanței de trimitere din 13 octombrie 2011 și a trimis cauza spre rejudecare instanței de trimitere.

18 În acest context, Bundespatentgericht (Curtea Federală pentru Brevete) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) În cazul unei cereri de modificare a caietului de sarcini al unei [IGP] în sensul că felierea și ambalarea produsului – în speță Schwarzwälder Schinken – pot avea loc doar în aria de producție, depusă la 15 februarie 2007 la autoritatea națională competentă – în speță [DPMA] –, decizia trebuie luată în temeiul Regulamentului nr. 510/2006, în vigoare la data depunerii cererii, sau în temeiul Regulamentului nr. 1151/2012, în vigoare la momentul pronunțării deciziei?

2) În cazul în care decizia trebuie luată în temeiul Regulamentului nr. 1151/2012, care este în prezent în vigoare:

1.a) În contextul asigurării calității produsului, faptul că un transport necorespunzător al produsului în scopul procesării (tăiere și ambalare) în alte arii poate dăuna gustului autentic, calității autentice și conservării constituie o justificare suficientă, specifică produsului, în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 1151/2012, pentru condiția ca felierea și ambalarea să aibă loc doar în aria de producție?

1.b) În contextul asigurării calității produsului, condițiile prevăzute în caietul de sarcini cu privire la feliere și ambalare, care nu depășesc standardele în vigoare privind igiena produselor alimentare, constituie o justificare suficientă, specifică produsului, în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 1151/2012, pentru condiția ca felierea și ambalarea să aibă loc doar în aria de producție?

2.a) O justificare suficientă, specifică produsului, în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 1151/2012, pentru condiția din caietul de sarcini al unei [IGP] ca felierea și ambalarea să aibă loc doar în aria de producție poate fi regăsită în principiu în aceea că inspecțiile (la producător), care pot fi astfel efectuate în aria de producție [articolul 7 alineatul (1) litera (g) coroborat cu articolul 36 alineatul (3) litera (a) și cu articolul 37 din Regulamentul nr. 1151/2012], sunt efectuate mai des și, în general, sunt mai eficiente decât inspecțiile (privind caracterul abuziv) efectuate în sensul articolului 36 alineatul (3) litera (b) coroborat cu articolul 38 din Regulamentul nr. 1151/2012?

2.b) În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare [punctul 2a)]:

Este justificată o altă evaluare atunci când este vorba despre un produs pentru care cererea este mare și la nivel supraregional și care este tăiat și ambalat în cantități considerabile în afara ariei de producție, chiar dacă până în prezent nu au putut fi stabilite cazuri concrete de utilizare abuzivă a [IPG] în sensul articolului 13 din Regulamentul nr. 1151/2012?

3. O justificare suficientă, specifică produsului, în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 1151/2012, pentru condiția prevăzută în caietul de sarcini al unei [IPG] ca felierea și ambalarea să aibă loc doar în aria de producție poate fi regăsită în faptul că, în caz contrar, nu se poate asigura trasabilitatea produsului procesat?

În acest context, prezintă relevanță faptul că

a) trasabilitatea produselor alimentare, în special a celor de origine animală, trebuie asigurată în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului [din 28 ianuarie 2002] de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare [JO 2002, L 31, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 8, p. 68] coroborat cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 931/2011 al Comisiei [din 19 septembrie 2011] privind cerințele în materie de trasabilitate a alimentelor de origine animală stabilite în Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului [JO 2011, L 242, p. 2];

b) trasabilitatea produsului trebuie asigurată prin participarea procesatorilor la sisteme de securitate private voluntare din punct de vedere legal, dar obligatorii *de facto*?

4. În cazul unui răspuns afirmativ la cea de a doua întrebare unul dintre punctele 1-3:

În caietul de sarcini al unei [IPG] poate sau trebuie să se prevadă – ca o condiție mai puțin restrictivă decât un transfer obligatoriu al operațiunilor de feliere și ambalare înapoi în aria de producție – ca procesatorii aflați în afara ariei de producție să se supună unui control efectuat de autoritățile și organismele responsabile pentru controalele din aria de producție, conform caietului de sarcini [articolul 7 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul nr. 1151/2012]?

3) În cazul în care decizia trebuie luată în temeiul Regulamentului nr. 510/2006 (a se vedea prima întrebare), instanța de trimitere solicită un răspuns la întrebările adresate la punctul 2 în raport cu prevederile Regulamentului nr. 510/2006, în special cu articolul 4 alineatul (2) litera (e) din același regulament coroborat cu articolul 8 și cu considerentul (8) al Regulamentului (CE) nr. [1898/2006]?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

19 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă decizia privind o cerere de modificare a caietului de sarcini al unei IGP precum cea în discuție în litigiul principal este guvernată de articolul 4 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul nr. 510/2006 coroborat cu articolul 8 din Regulamentul nr. 1898/2006, în vigoare la data depunerii cererii, sau de articolul 7 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 1151/2012, în vigoare la data adoptării unei asemenea decizii. Având în vedere că aceste dispoziții sunt în esență identice, nu este necesar să se răspundă la prima întrebare.

Cu privire la cea de a doua și la cea de a treia întrebare

20 Prin intermediul celei de a doua și al celei de a treia întrebări, care trebuie examinate împreună, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 4 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul nr. 510/2006 coroborat cu articolul 8 din Regulamentul nr. 1898/2006, precum și articolul 7 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 1151/2012 trebuie interpretate în sensul că cerința privind ambalarea unui produs certificat printr-o IGP, precum „Schwarzwälder Schinken”, în aria sa geografică de producție este justificată în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) litera (e) menționat dacă aceasta are drept finalitate să prevină riscul pe care transportul, felierea sau ambalarea în afara acestei arii îl reprezintă pentru calitatea produsului, să garanteze cea mai mare eficacitate a controalelor în aria în discuție și să asigure că trasabilitatea produsului, impusă de reglementarea europeană, va fi mai bine asigurată.

21 În temeiul articolului 4 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul nr. 510/2006, caietul de sarcini cuprinde „elementele legate de ambalare, atunci când grupul solicitant […] stabilește și prezintă motivele pentru care ambalarea trebuie să aibă loc în aria geografică delimitată în scopul de a păstra calitatea, a garanta originea sau a asigura controlul”, iar articolul 8 din Regulamentul nr. 1898/2006 prevede că, „[î]n cazul în care grupul solicitant precizează în caietul de sarcini că ambalarea produsului agricol sau a produsului alimentar, prevăzută la articolul 4 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006, trebuie să aibă loc în aria geografică delimitată, grupul respectiv trebuie să justifice pentru produsul în cauză aceste restricții privind libera circulație a mărfurilor și libera prestare a serviciilor”.

22 În plus, potrivit articolului 7 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 1151/2012, caietul de sarcini al IGP trebuie să includă „informații […] legate de ambalare, atunci când grupul solicitant stabilește și oferă o justificare suficientă, specifică produsului, pentru care ambalarea trebuie să aibă loc în zona geografică delimitată în scopul de a păstra calitatea, de a garanta originea sau de a asigura controlul, ținând seama de legislația Uniunii, în special de legislația privind libera circulație a mărfurilor și libera furnizare a serviciilor”.

23 În conformitate cu aceste dispoziții, cerința privind ambalarea într-o arie geografică delimitată a unui produs acoperit de o IGP trebuie să aibă drept finalitate păstrarea calității, garantarea originii sau asigurarea controlului acestui produs.

24 În plus, trebuie amintit că legislația Uniunii manifestă o tendință generală de punere în valoare a calității produselor în cadrul politicii agricole comune pentru a promova reputația produselor menționate, în principal datorită folosirii unor denumiri de origine care fac obiectul unei protecții speciale. Aceasta urmărește de asemenea să răspundă așteptărilor consumatorilor referitoare la produse de calitate și la o origine geografică sigură, precum și să faciliteze obținerea de către producători, în condiții de concurență egală, a unor venituri sporite în schimbul unui efort calitativ real (a se vedea în acest sens Hotărârea din 3 martie 2011, Kakavetsos-Fragkopoulos, C-161/09, EU:C:2011:110, punctul 34).

25 Pe de altă parte, un caiet de sarcini care condiționează atribuirea IGP în special de realizarea felierii și a ambalării șuncii în regiunea de producție urmărește să permită beneficiarilor acestei IGP să mențină controlul asupra uneia dintre modalitățile de prezentare a acestui produs pe piață. Această condiție pe care o edictează are drept scop o mai bună protecție a calității și autenticității acestui produs, precum și, pe cale de consecință, a reputației IGP, pentru care beneficiarii își asumă răspunderea pe deplin și colectiv (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 mai 2003, Consorzio del Prosciutto di Parma și Salumificio S. Rita, C-108/01, EU:C:2003:296, punctul 65).

26 În acest context, o condiție precum cea în discuție în litigiul principal trebuie considerată conformă cu dreptul Uniunii, în pofida efectelor sale restrictive asupra schimburilor comerciale dacă se demonstrează că constituie un mijloc necesar și proporțional de natură să asigure calitatea produsului în discuție, să garanteze originea acestuia sau să asigure controlul caietului de sarcini al acestei IGP (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 mai 2003, Consorzio del Prosciutto di Parma și Salumificio S. Rita, C-108/01, EU:C:2003:296, punctul 66).

27 În speță, instanța de trimitere subliniază, în ceea ce privește riscul de a se aduce atingere calității produsului din cauza unui transport inadaptat, că acest risc privește orice produs care este sau nu este comercializat sub o IGP și că nicio specificație referitoare la transport susceptibilă să prevină eventuale atingeri aduse acestui produs nu a fost invocată de S.

28 În această privință, trebuie arătat că, în măsura în care finalitatea cerinței privind ambalarea într-o arie geografică delimitată a unui produs care are o IGP este în special păstrarea calității acestui produs, trebuie să se constate că această cerință este pertinentă numai dacă ambalarea în afara ariei geografice de producție a produsului menționat determină riscuri sporite pentru calitatea aceluiași produs, iar nu dacă alte produse similare sunt supuse acelorași riscuri.

29 În plus, împrejurarea că specificațiile invocate de S privind felierea și ambalarea fie sunt obișnuite în comerțul cu șuncă, fie nu depășesc standardele în vigoare privind igiena produselor alimentare nu confirmă și nici nu exclude, în sine, apariția unor riscuri sporite în caz de ambalare în afara ariei de producție a unui produs certificat printr-o IGP.

30 În schimb, în ceea ce privește împrejurarea că Comisia Europeană a acceptat deja în deciziile sale de înregistrare argumente comparabile cu privire la alte produse similare, trebuie arătat că instanța de trimitere nu este ținută să aprecieze dacă argumentele prezentate justifică ambalarea într-o arie geografică delimitată a produsului în discuție în litigiul principal în lumina unei pretinse practici decizionale anterioare a Comisiei.

31 În ceea ce privește obiectivul garantării trasabilității produsului, din cererea de decizie preliminară rezultă că acest argument a fost evocat de S la modul general, fără nicio justificare mai detaliată, și că nu s-a demonstrat, prin urmare, că ambalarea într-o arie geografică de producție ar fi necesară pentru a garanta originea produsului.

32 În sfârșit, în ceea ce privește obiectivul asigurării unui control eficace al respectării caietului de sarcini, S arată că eficacitatea controalelor este în general sporită în aria geografică de producție, în condițiile în care un produs precum cel în discuție în litigiul principal este, în mare măsură, comercializat în afara ariei geografice menționate.

33 În această privință, trebuie amintit că, în Hotărârea din 20 mai 2003, Consorzio del Prosciutto di Parma și Salumificio S. Rita (C-108/01, EU:C:2003:296, punctele 69, 74 și 75), Curtea a constatat că, în împrejurările în care caietul de sarcini al denumirii de origine protejate (DOP) a produsului în discuție în această cauză instituie diferitele etape ale felierii și ambalării care ocazionează intervenții tehnice și de control foarte precise care vizează autenticitatea, calitatea, igiena și etichetarea, dintre care unele necesită aprecieri specializate, controalele efectuate în afara regiunii de producție ar oferi mai puține garanții pentru calitatea și autenticitatea acestui produs decât cele efectuate în regiunea de producție cu respectarea procedurii prevăzute în caietul de sarcini.

34 Aceasta este situația în special în cazul în care caietul de sarcini încredințează realizarea unor controale aprofundate și sistematice unor profesioniști care au cunoștințe specializate în ceea ce privește caracteristicile produselor în cauză și, în consecință, instituirea eficace a acestor controale în celelalte state membre este dificil de preconizat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 mai 2003, Consorzio del Prosciutto di Parma și Salumificio S. Rita, C-108/01, EU:C:2003:296, punctul 75).

35 În speță, deși caietul de sarcini al produsului desemnat sub IGP „Schwarzwälder Schinken” conține specificații care trebuie urmate la felierea și la ambalarea respectivului produs și acesta este, în mare măsură, comercializat în afara ariei geografice de producție, specificațiile menționate sunt considerate de instanța de trimitere ca fiind obișnuite în comercializarea șuncii sau ca nedepășind standardele privind igiena produselor alimentare.

36 Din ansamblul considerațiilor care precedă rezultă că articolul 4 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul nr. 510/2006 coroborat cu articolul 8 din Regulamentul nr. 1898/2006, precum și articolul 7 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 1151/2012 trebuie interpretate în sensul că cerința de ambalare a unui produs acoperit de o IGP în aria sa geografică de producție este justificată în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) litera (e) menționat dacă aceasta constituie un mijloc necesar și proporțional de păstrare a calității produsului, de garantare a originii acestuia sau de a

asigura controlul caietului de sarcini al IGP. Revine instanței naționale sarcina de a aprecia dacă această cerință este justificată în mod corespunzător, prin unul dintre obiectivele menționate mai sus, în ceea ce privește IGP „Schwarzwälder Schinken”.

Cu privire la cheltuielile de judecată

37 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară:

Articolul 4 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul nr. 510/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare coroborat cu articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 1898/2006 al Comisiei din 14 decembrie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului nr. 510/2006, precum și articolul 7 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare trebuie interpretate în sensul că cerința de ambalare a unui produs acoperit de o indicație geografică protejată în aria sa geografică de producție este justificată în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) litera (e) menționat dacă aceasta constituie un mijloc necesar și proporțional de păstrare a calității produsului, de garantare a originii acestuia sau de a asigura controlul caietului de sarcini al indicației geografice protejate. Revine instanței naționale sarcina de a aprecia dacă această cerință este justificată în mod corespunzător, prin unul dintre obiectivele menționate mai sus, în ceea ce privește indicația geografică protejată „Schwarzwälder Schinken”.

Semnături